

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-132/96

Datum: 10.7.1997

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je na predlog D. C. iz P. za izdajo dopolnilne odločbe in za določitev načina izvršitve odločbe Ustavnega sodišča na seji dne 10. julija 1997

o d l o č i l o:

1. Predlog za izdajo dopolnilne odločbe v zadevi št. Up 132/96 se zavrže.
2. Predlog za določitev načina izvršitve se sprejme. D. C. pripadajo vse pravice, kot bi ji šle, če bi bila v zakonitem roku izvoljena za sodnico.

O b r a z l o ž i t e v

1. Ustavno sodišče je z odločbo št. Up 132/96 z dne 24.10.1996 odločilo o ustavni pritožbi, ki jo je vložila D. C. kot pritožnica zoper sklep Sodnega sveta št. 3/96 - 112 z dne 25.4.1996, po katerem je Sodni svet v postopku za izvolitev v sodniško funkcijo odločil, da pritožnice ne predlaga v izvolitev Državnemu zboru na razpisano prosto sodniško mesto na Temeljnem sodišču v Kopru. Ustavno sodišče je z navedeno odločbo odpravilo izpodbijani sklep Sodnega sveta in predlagalo pritožnico v izvolitev Državnemu zboru. Hkrati je z isto odločbo začelo še postopek za presojo nekaterih določb Zakona o sodniški službi.

2. Pritožnica je z vlogo z dne 2.4.1997 predlagala, da Ustavno sodišče v zadevi št. Up 132/96 izda dopolnilno odločbo in hkrati določi način izvršitve že izdane odločbe, ker naj bi izdana odločba Ustavnega sodišča ne odpravila vseh pravnih posledic, ki so ji nastale zaradi nezakonitega oziroma neustavnega sklepa Sodnega sveta, ki je bil sicer z odločbo Ustavnega sodišča odpravljen. Navaja, da je bila "delna odprava posledic realizirana z aktom Državnega zbora o izvolitvi v sodniško funkcijo" in s tem povezano zaposlitvijo na sodniškem mestu okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Piranu z dnem 28.2.1997, ostajajo pa posledice, ki so ji nastale zato, ker ni bila izvoljena že v letu 1994, ko je bil razpisni postopek, na katerega se je prijavila, objavljen in za ostale prijavljene kandidate tudi izveden. Poudarja, da ji je zaradi neizvolitve v sodniško funkcijo v okviru razpisnega postopka v letu 1995 prenehalo delovno razmerje pri Temeljnem sodišču in da je bila zato eno leto in štiri mesece brez zaposlitve in brez plače.

Glede na to, da je Delovno in socialno sodišče zavrnilo njen tožbeni zahtevek, da se ugotovi, da ji delovno razmerje ni prenehalo in da je upravičena do ustrezne plače, naj bi ji sedaj Ustavno sodišče z dopolnilno odločbo za čas od 28.10.1995 (ko ji je delovno razmerje prenehalo) do 28.2.1997 (nastopa sodniške službe) priznalo vse pravice iz delovnega razmerja za nedoločen čas, vključno z izbrisom vpisa prenehanja zaposlitve z datumom 28.10.1995 in ponovnim vpisom delovne dobe v delovno knjižico in izplačilom plače v višini plače okrajnega sodnika za čas enega leta in štirih mesecev (od 28.10.1995 do 28.2.1997).

3. Skladno s pooblastilom iz 6. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) je Ustavno sodišče na podlagi 339. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 37/77, 27/90 - v nadaljevanju: ZPP), na katerega napotuje 60. člen Zakona o upravnih sporih (Uradni list SFRJ, št. 39/77 - v nadaljevanju: ZUS) v vseh tistih primerih, ko ta zakon nima postopkovnih določb, najprej presodilo obstoj procesnih predpostavk za predlagano izdajo dopolnilne odločbe. - Po prvem odstavku 339. člena ZPP lahko predlaga stranka v petnajstih dneh od prejema sodbe pravnemu sodišču, naj se sodba dopolni, če sodišče ni odločilo o vseh zahtevkih, o katerih se mora odločiti s sodbo, ali ni odločilo o delu zahtevka.

4. Glede na izkazano vročitev odločbe Ustavnega sodišča št. Up 132/96 z dne 24.10.1996 pritožnici dne 8.11.1996 je obravnavani predlog za izdajo dopolnilne odločbe očitno prepozen in ga je bilo zato potrebno v skladu z drugim odstavkom istega člena ZPP kot takega zavreči.

5. Predlog za določitev načina izvršitve že izdane odločbe Ustavnega sodišča pa je utemeljen. V omenjeni odločbi Ustavno sodišče sicer ni le odpravilo izpodbijanega sklepa Sodnega sveta, ampak je ob smiselni uporabi 63. člena ZUS in na podlagi prvega odstavka 60. člena ZUstS samo odločilo o sporni pravici - in sicer tako, da je pritožnico samo predlagalo Državnemu zboru v izvolitev za sodnico. Po omenjeni določbi ZUstS je to možno, kadar "je to nujno zaradi odprave posledic, ki so na podlagi odpravljenega posamičnega akta že nastale ali če to terja narava ustavne pravice". Na ta način pa je bila odpravljena le ta posledica odpravljenega sklepa Sodnega sveta, da je bila odstranjena nezakonita ugotovitev, da pritožnica ne izpolnjuje zakonskih pogojev za izvolitev v trajni sodniški mandat - s predlogom samega Ustavnega sodišča, na podlagi katerega je bila pritožnica potem tudi izvoljena za sodnico, pa je bilo preprečeno le nadaljnje podaljševanje nezakonitega stanja, ko septembra 1996 še vedno ni bilo odločeno o edini kandidatki, ki se je prijavila na razpis iz junija 1994. Kljub odločbi Ustavnega sodišča, izdani na podlagi prvega odstavka 60. člena ZUstS, pa s to odločbo še niso bile odpravljene vse bistvene posledice odpravljenega nezakonitega posamičnega akta. S pričujočo odločbo o načinu izvršitve odločbe z dne 24.10.1996 je bilo zato potrebno določiti še odpravo posledic že s prejšnjo odločbo odpravljenega sklepa Sodnega sveta na delovnopravnem področju.

6. Zaradi tako dolgega trajanja postopka odločanja o edini kandidatki, prijavljeni na omenjeni razpis, je namreč brez odločitve minil ne le petmesečni rok iz 103. člena ZSS (po tej določbi se prosta sodniška mesta razpišejo pet mesecev pred iztekom mandata sodnikov - očitno prav zato, da bi se v tem času ne le izvedel kandidacijski postopek, ampak da bi bilo tudi že odločeno, ali dotedanji sodniki ob izteku prejšnjega dobijo nov, tokrat trajen mandat), ampak je brez odločitve minil tudi nadaljnji enoletni rok iz prejšnjih predpisov, ko neizvoljenemu sodniku še pripadajo pravice iz delovnega razmerja (ta je potekel 28.10.1995) - nato pa je trajalo še enajst mesecev do odločitve Ustavnega sodišča in nato še pet mesecev do izvolitve v Državnem zboru, prisege in ponovnega sodniškega mandata. Edina prijavljena kandidatka za to sodniško mesto, ki je že od prijave izpolnjevala vse zakonske pogoje, je torej dobila trajni mandat šele dve leti in štiri mesece po izteku prejšnjega sodniškega mandata - od tega je bila eno leto in štiri mesece tudi brez plače in drugih pravic iz delovnega razmerja.

7. Pritožnica bi za to vmesno obdobje lahko uveljavljala pravice iz prvega odstavka 107. člena ZSS tudi v primeru, če na koncu tega postopka v Državnem zboru ne bi bila izvoljena v trajni mandat. Sedaj pa je bila tudi izvoljena - odgovornost za vmes nastalo 28-mesečno prekinitev pa leži na organih, ki so v njenem primeru sprejemali nezakonite odločitve, in ne na njej. Enoletni rok, v katerem neizvoljenemu sodniku še pripadajo pravice iz delovnega razmerja, je očitno namenjen temu, da si dokončno neizvoljeni sodnik lahko poišče drugo primerno zaposlitev - ta rok bi torej v primeru pritožnice pravzaprav lahko začel teči šele februarja 1997, če takrat ne bi bila izvoljena v trajni mandat. Vse do takrat si pritožnica ni bila dolžna iskati nove zaposlitve, saj je ob izpolnjevanju vseh zakonskih pogojev pravočasno kandidirala za nov (trajni) mandat - po veljavnih predpisih pa bi ji bila primerno zaposlitev dolžna preskrbeti celo država (in pritožnica je celo izrazila svojo pripravljenost, da v času do dokončne odločitve o njeni kandidaturi prevzame npr. ustrezno nesodniško strokovno delo na sodišču).

8. Iz navedenih razlogov je Ustavno sodišče odločilo, da je ob smiselni razlagi veljavnih predpisov in ob upoštevanju ustavnih pravic pritožnice odločbo št. Up 132/96 z dne 24.10.1996 treba izvršiti tako, da se pritožnici priznajo pravice iz prvega odstavka 107. člena ZSS, ki so ji že bile priznane za čas od prenehanja mandata do 28.10.1995, tudi za čas od 28.10.1995 do 28.2.1997. Sodba in sklep Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani št. I Pd 824/95 z dne 25.2.1997 sta s tem postala brezpredmetna.

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 1. alinee prvega odstavka 55. člena ZUstS v zvezi s 6. členom istega zakona in na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS v zvezi z 49. členom istega zakona v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodniki dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, Franc Testen in dr. Boštjan M. Zupančič.

Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Snoj, Šinkovec in Testen. Sodnik Testen je napovedal odklonilno ločeno mnenje.

P r e d s e d n i k:
dr. Lovro Šturm